

ud saaledes, at i alle Sager, der behandles for Nævninger, skulle tiltalte, Vidner, Syns- og Skønsmand og andre møde for den dømmende Ret, hvoraf Nævningerne ere et Led, og afgive deres Forklaring der. Den første Undtagelse er begrundet nok i sig selv, den sidste Undtagelses Begrundelse ligger deri, at jeg har fundet det noget tvivlsomt, om man kunde være sikker paa, at Nævningerne, som for alles Vedkommende kun en sjælden Gang og for manges Vedkommende kun en enkelt Gang i hele deres Liv komme til at medvirke ved Behandlingen af en Retssag, vilde være i Stand til efter Oplæsning af det skrevne at danne sig det rigtige Syn paa Sagen, hvorimod jeg i Modsætning hertil ikke er i Tvivl om, at retskyndige, øvede Dommere ville være i Stand til at danne sig en saadan Opfattelse efter Oplæsning af det skrevne, ganske paa samme Maade, som det nu i Hundreder af Aar har vist sig, at man i Højesteret, hvor der findes den Art mundtlig Procedure, der foreslaas her, har været i Stand til uden at høre Vidners eller andre Personers Forklaring at dømme efter Oplæsning af det skrevne.

En Følge af, at efter Lovforslaget en Adskillelse af Retsplejen og Forvaltningen ikke finder Sted, har ogsaa været, at Anklageprincippet i den Form, hvori Kommissionen havde foreslaaet det, har maattet opgives, saa at det ikke bliver saaledes som efter Kommissionens Forslag, at det er Politiet eller Øvrigheden, der anklager, og Forsvareren, der forsvarer. Der er i det Forslag, jeg har fremlagt, ikke gjort nogen Indskrænkning i den Adgang til at faa Forsvarer beskikket, som findes i det oprindelige Forslag, men derimod er der gjort den Forandring, at det er overladt til Forhørsdommeren at udpege ham, medens efter det oprindelige Forslag den sigtede ganske kunde undlade at svare, hvis han ikke ønskede at svare. Men paa den anden Side er der i Forslaget ved Siden af de Garantier, som allerede det Forslag, som blev vedtaget i dette høje Ting, indeholdt for den sigtede mod vilkaarlig eller uretfærdig Behandling, tilføjet en Række ny Garantier, saa at jeg føler mig forvisset om, at det System, dette Forslag, som det blev forelagt af mig, indfører i kriminelle Sager, ikke blot byder langt større Betryggelse for den sigtede end det System, vi nu have, men ogsaa i Virkeligheden byder ham større Sikkerhed end den, som Kommissionens Forslag vilde medføre.

Dette er de Hovedpunkter, paa hvilke Forslaget er blevet forandret. Men i øvrigt er det nuværende Forslag i hele sin Struktur bygget paa Kommissionens Forslag, saa at Sagen ikke kommer til dette høje Ting som et nyt og ukendt Forslag, men som et Forslag, det vil være en let Sag for det høje Ting at sætte sig ind i, saa at Tinget hurtigt kan afveje, om det kan antages at være egnet til Gennemførelse eller ikke.

Imidlertid er der ved Behandlingen i det andet Ting foretaget en betydelig Række af Ændringer i det Lovforslag, jeg fremlagde. Kvantitativt set har den største Række af disse Ændringer været Rettelser, Hensigtsmæssighedsforbedringer eller lignende, som jeg har kunnet tiltræde. Men der er paa en Række væsentlige Punkter i det andet Ting sket Forandringer, som jeg mener maa gøre, at Forslaget i den Skikkelse, hvori det nu foreligger, er uacceptabelt. Hvor vidt det nu ved en Forhandling med det andet høje Ting maatte kunne lykkes at naa en tilfredsstillende Overenskomst paa alle disse Uoverensstemmelsespunkter, er noget, Tiden maa vise. Det er noget, ingen i Øjeblikket kan have nogen Mening om. Jeg skal nævne nogle af disse Punkter.

Jeg skal i første Række nævne Spørgsmaalet om Nævningers Udtagelse. Der har det andet Ting fastholdt sin tidligere Affattelse, medens jeg i mit Forslag havde fastholdt den Affattelse, som tidligere var vedtagen af dette høje Ting, idet jeg dog for at søge at imødekomme de Anskuelse, der ere gjorte gældende i det andet høje Ting, i Forslaget havde indskudt en Række af Udskydelsesstadier for Nævninger, saa at man derved kunde være mere sikker end efter det tidligere Forslag paa, at man altid vilde faa Nævninger, der vare upartiske, og som ikke kunde antages at se med forudfattede Meninger paa den paa-gældende Sag. Angaaende dette Spørgsmaal om Nævningers Udtagelse skal jeg sige, at den Affattelse, det andet høje Ting her har givet Forslaget, anser jeg for ganske uantagelig, og for saa vidt det skulde vise sig, at der heller ikke nu paa dette Punkt skulde være Mulighed for at opnaa en tilfredsstillende Overenskomst, betragter jeg dermed Forslaget som faldet, saa at det maa vente til andre Tider, inden man kan gennemføre det.

Men der er jo, som det høje Ting vil have bemærket, en Række af andre væsentlige Punkter, hvor der har været Uoverensstemmelse mellem den Affattelse,